

DARWIN-project: 18 gedichten van en door ‘De Omsmeders’ voorgedragen in poëziefestival ‘Het Park Vertelt’, Oosterbeek, 31 mei 2009

<i>ria moons (1)</i> <p>zeven</p>
<p>morgen, dacht hij, morgen ga ik het na school aan haar zeggen, haar alleen</p>
<p>hij deed het, klom bij haar op schoot en haktelede haar oor warmrood met opgewonden evolutie</p>
<p>zij gaf hem warme thee en een boterham met muisjes plukte hier en daar wat pluisjes van zijn trui</p>
<p>een jaar later sterft zij, de Nobelprijs in haar ogen voor haar zoon. hij ziet het, hij.....alleen.</p>

<i>Wim van Til (2)</i> <p>Op de kiembaan</p>
<p>Geen woord meer dat zijn lip verlaat geen moeder die zijn slaap beroert en hem genade schenkt. Geen zintuig dat hem rest.</p>
<p>Dat uiteindelijk een made uit deze woorden kruipt, zijn bloed bewandelt en zijn vlees bezorgt bij het koelhuis.</p>
<p>Dat hij de huid van mieren wordt, zijn adem zich verspreidt tot ver buiten bereik van stof van zand van klei.</p>
<p>Dat hij zich zelf weervindt in een schepping die hij niet verwacht, maar die hem klopt zoals ooit zijn moeder, toen zij</p>

<i>Ankb Gussinklo (3)</i> <p>Onder dieren gezegd en gezwegen</p>
<p>Toen zij nog wij waren voor-Neanderthalers en wij reptielen van het alleraardse soort viel het ons al op zij roofden met hun hoofden bevalen met een woordtaal knipten met hun nagels werkten met de ellebogen en ogen staken ja blikken bleken vaak te kunnen doden.</p>
<p>Verlucht verlichter soort leek onder ons geboren.</p>
<p>Maar zouden zij zo vroegen wij tersluiks aan de tijd om te eten hun ruggen recht weten te houden..?</p>

<i>Dick Molenaar (4)</i> <p>De oerknal</p>
<p>Ze rechten hun ruggen zij van die de knal nog horen theorieën onweerlegbaar deskundigheid fenomenaal en die van in zes dagen kant-en-klaar zij zijn van de anderen ik bedoel van dat denken over en zo</p>
<p>Beider spreken is verstandig debatteren navenant rijp als oude wijn soms koppig</p>
<p>Knap zijn ze zeker en deskundig maar het op één punt ook wel roerend eens alles is</p>
<p>En ik crevolutionist mijmer tweebenig over verhalen en geloven weten en zien</p>
<p>En Hij Hij glimlacht</p>

<i>Sebastian Roes (5)</i> <p>Dingseldag (15 IX 1835)</p>
<p>Albatrösse stiegt langzaam op, drao en zonder wille</p>
<p>at ’n Brak van Karel te veurschien vaart</p>
<p>nao zovöl maand, de Eilande van de Schildpedden (joekels, krange badkuupn op peutkes) en</p>
<p>de prachtegste panneveugele in ’t wiede weg flattert, flitst en vleegt.</p>
<p>Wonderbaorlek, hoo-t hier alles Gods bestaon bewis</p>
<p>in theorie.</p>

<i>Nico Arts (6)</i> <p>DESIGN</p>
<p>Ik stel mij voor hoe het leven op aarde begon het water de bron voor het grote gebeuren moleculen bij toeval in ketens geschikt – een scherende schicht joeg leven in leegte</p>
<p>rijk aan leven werd de zee open lag het lege land het kreeg een kans kieuwen werden longen nadat de vacht was afgestaan, de neocortex toegevoegd, is op termijn de mens voltooid die poogt U te verstaan –</p>
<p>en als ik U ervaar: Uw evolutie van herscheppen werkt als een knutselaar die pikt iets uit oneindig veel en matcht een soort apart met hartslag in een kluit van cellen tot cerebrale kunstenaar</p>
<p>die knutselt door met DNA met knippen, plakken, klonen maar doet er korter over ten goede en ten kwade tot waar het ooit nog komen zal – maar dat is Uw gedogen</p>

<i>Jalf Flach (7)</i> <p>Niet helemaal begrepen...</p>
<p>Darwin's logica galmt al heel lang na maar was het allemaal wel logisch? Want: neem nu de trek van waterdieren naar het land. Bijvoorbeeld zoals van de zeeolifant. Heeft die het Afrikaanse continent bekropen -poten en slurfje wat verlengd- en is-ie verder door gelopen? Zo ook: zeepaard, zeeleeuw, zeewolf, zeekoe, zeehond? En wat scharrelt er nog verder rond? En is de walvis met z'n longen vanaf de wallenkant gesprongen? Heeft hij het andersom gedaan?</p>
<p>De logica blijft me ontgaan.</p>

<i>Henk Beunk (8)</i> <p>Poldermodel</p>
<p>fier fronst de galagedis gepokt, beschubd en schrander hij kronkelt als een gen-mutant in vorm salemeander</p>
<p>een beagle drijft daar ten toneel lif Darwin naar de kust de oorsprong staat nu op het spel ontstaan ontgaan van rust</p>
<p>hij evoleert de theorie the fittest will survive de speciemolen op stand drie the daily sense of life</p>
<p>zo'n pre-historie leguaan maakt geloven overbodig natuur die selecteert zichzelf een geest daar niet bij nodig</p>

<p>het dierenrijk dat past zich aan een plant vol van creatie de mens die kiest z'n partner uit gebaat bij variatie</p>
<p>versmelten ligt als vorm niet vast de vrucht is de solutie natuur die poldert haar model een soort van flevolutie</p>

<i>Rena Wams (9)</i> <p>Alles verandert, niets gaat verloren</p>
<p>Ik was, ik ben en zal er immer zijn; -onafhankelijk van tijd en ruimte- mijn energie, ergens in het universum, spiraalsgewijs of rechtstreeks een tunnel door tot licht een einder raakt.</p>
<p>Wie weet kom ik je zomaar tegen, rechtsaf bij de Planetenlaan waar Melkweg Negen zich splitst in een T-kruising en R de afstand overbrugt die, als ik binnen jouw horizon ben, geen verschil in richting maakt.</p>

<p>De relatiiviTijd van Einstein's Ruimte; Jung, die in zijn slaap de Akasjakroniek bestudeerde en Darwin met het oog op alles wat evolueerde.</p>
<p>Deze geleerden leerden mij, dat Schepping -hoe dan ook- mijn klein verstand te boven gaat.</p>

<i>Louis Radstaak (10)</i> <p>‘Puijila darwini’</p>
<p>ik ben zo blij dat ik ontdekt ben na 23 miljoen jaar wachten in de bodem van <i>Devon Island</i></p>
<p>ik ben zo blij dat ik opgegraven ben nadat ik hier leefde in Canada bij de Inuit van Nunavut</p>
<p>ik ben zo blij dat ik geëvolueerd ben uit een hond met watervrees tot een die leerde zwemmen</p>
<p>ik ben zo blij dat ik voorspeld ben als de <i>‘missing link’</i> bij de zeehonden door de profet Charles Darwin</p>

<p>ik ben zo blij dat ik nu een naam heb ‘jong zeezoogdier’ heet ik in het Inuktitut ‘Puijila darwini’ in wetenschappelijk Latijn</p>
<p>ik ben zo blij dat ik het hier en nu op een hevig blaffen ga zetten tegen de grote volle maan:</p>
<p><i>“Charles-Charles-Charles-Dar-Dar-Dar-Dar-Win-Win-Win”</i></p>

<i>Hans Mellendijk (11)</i> <p>Gods mijmering</p>
<p>Ik denk, tsja, mmm, .. Memen of genen? Survival of the fittest? Geven of nemen? Wat als Survival of the funniest het mechanisme zou zijn?</p>
<p>Hoe beter de lachers op je hand, des te meer kans in eeuwig bestand.</p>
<p>Dolle boel op aard, is me heel wat waard.</p>
<p>Of overleving voor de meest passende? Of overleving voor de meest grappende?</p>
<p>Gelukkig toch maar niet. Mijn spleen niet funest voor mijn overleven?</p>
<p>Intussen vanuit hemel Darwin bulderend lachend en ik mooi overleden</p>

<i>Gerard Beentjes (12)</i>
<p>En ik mooi overleden, dacht God, kalm en rustig, op tijd uitgerekend, dus honderd jaar na dato weet iedereen dat die zeven dagen niet meer dan een metafoor waren, een bij wijze van spreken dus, maar mensen blijven hardnekkig alles geloven dat zwart op wit staat, helemaal als iemand het mij in de mond legt.</p>
<p>Alsof ik niet lang genoeg aan de knoppen draaide om de klokken in een cirkelgang van twaalf slagen af te ronden om knappe koppen te frustreren om superfit iedereen op survival te jagen ja zelfs het gevecht op leven en dood in te sturen.</p>

<p>Dus zeg ik het nog één keer, zei God, ook de evolutie is een schepping. Daar drink ik op, zei Darwin. En Andries Knevel zag dat het goed was.</p>
<i>Roel Posthumus (13)</i> <p>EVOLUTIE ?</p>
<p>Drie rhesusaapjes op een leuk terras. Terwijl geluiden uit het oerwoud klinken En zij van hun verkoelend drankje drinken Haalt één van hen een boekwerk uit zijn tas.</p>
<p>Hij kijkt en zegt: “Hier staat een leuk verhaal, Het mensdom is uit apen voortgekomen. Daarvan heb ik beslist nooit durven dromen, Van éne Darwin komt die apentaal.</p>

<p>Hij noemt het evolutie en met God En heel Zijn schepping drijft hij fel de spot. Ik weet, mijn vrouw zal nooit een mensje krijgen.”</p>
--

<p>Het boek ging in de tas en hij sprak toen: “Mijn beste vrienden, weet je wat we doen ? Wij houden ons bij horen, zien en zwijgen!”</p>
--

<i>Bert Scheuter (14)</i> <p>Darwin dankt Dante</p>
<p>Vergilius mocht van u tot aan de Lethe gaan, de loutering voorbij. Wie verhoorde de bede, wie heeft de kennis van het paradijs ontdaan?</p>
<p>Dante, uw paradijsbeeld hield de zuivere rede, mijn maagdelijk voorveld, vrij van bemoeienis en uit de eindeloze klauw der kerkmeesterzede.</p>
<p>Dank Dante, u schiep voor mij een buitennis, Op Galapagos kon Mens zijn Purgatorio gaan, het paradijs voorbij. Dank Dante, uw erfenis.</p>

<i>André van Sabben (15)</i> <p>De ‘vlucht’ van de hommel</p>
<p>Dat jij bromvliegtuig, vlietsvleugel nijver insect bloemen adoreert, dat wij je hebben gevolgd onbeschaamd; vergeef het ons dat wij je hebben gebruikt voor de wetenschap.</p>
<p>Toen op je rug met sterrenogen, zo lief en stil.</p>
<p>Darwins gezinsleven</p>
<p>In zijn studeerkamer, sfeervol en rommelig hebben 40 jaren hoofd en hart geleefd, hier werden voor- en tegenslagen verwerkt totdat de puzzel in 1859 in elkaar paste.</p>
<p>Zijn vrouw Emma Wedgwood heeft zijn strijd aangevoeld en zorgde dat uit haar naam elke dag werd gedronken en gegeten. Wie kan zolang zoveel warmte geven; wie?</p>

<i>Lidwiene Vermeij (16)</i> <p>NA DARWIN</p>
<p>Daar lust alles vraagt, schoonheid onze drang kust, zon ons beeld schaduwet, groeit boven bloed en regen, een geur, een naakt, een koele zomer.</p>
<p>Nee, geen blunder van de schepping. Een roes van de hemel is het met een tong vol roze pracht als geschenk uit lege eeuwen.</p>
<p>Man en vrouw in een bed van huid. Het lichaam nooit bitter. Kijk, wanneer zij zweemt en hij haar zee leeg rooft. In overvloed willen zij leven maar broeden eerst hun bijslaap uit.</p>

<i>Jolanda van Erkel (17)</i> <p>In mijn dromen</p>
<p>In mijn dromen bevaar ik alle zeeën Als Darwin met zijn Beagleboot Rustig deinen Stromen op wilde ideeën inspireren tot brainstormen en stofopwaaierend interpreteren Omzeilen zo de aangenomen normen</p>
<p>Vijf jaren leven Natuuronderzoeker theoloog en intelligent zijn voor even Vogelbekdier en Darwinvinken evolueren hand in hand met door mij beschreven organismen Bestoven met mijn naam</p>
<p>Alle continenten doe ik aan Beschrijf en zet ze naar mijn hand Mijn schepping is gelukt stel ik tevree Mijn fossielen zijn voorgoed bewaard Mijn stempel is gedrukt En Darwins theorie daarmee vergeten en verjaard</p>

<i>Bert Bevers (18)</i> <p>Ondertussen, aan boord</p>
<p>Hij zocht tomeloos en vond zijn heul in twijfel. In de kreits waarin ze nu dobberen geeft hij zijn ogen de kost. Op weg naar hier was er duldeloze verveling, en ook dorst. Het is niet lekker werken</p>
<p>met een droge strot. Waren er maar okshoofden bier. Zou het schrijven al in het ouwe Shrewsbury zijn gearriveerd? Hij zingt, scherpt de punt. Veren ontstaan onder zijn ogen op een onbekende vink.</p>
<p>Hij turft, en vergelijkt. Krijgt zicht in vervollediging. “Ik wou zo graag niet zonder u kunnen, maar ik kan het niet,” noteert hij ongelovig in zijn memoriaal.</p>
<p>Het is boezurig. Weer slaat langzaam om. Vissen zetten koers naar hun thuiswater. Later zal alles anders zijn. Later zal alles. Later. Want knarst.</p>

<p>Verantwoording <i>‘De Omsmeders’</i> zijn dichters rond het Poëziecentrum Nederland in Bredevoort. Ze zijn te lezen in de bundel <i>‘Smedewerk’</i> en publiceren o.a. in het tijdschrift Poëziepuntgl. Op internet zijn hun gedichten te vinden via de webstek <i>www.poëziecentrumnederland.nl</i> De nummers achter de namen geven de volgorde in optreden weer. Van de dichters die verhinderd waren op 31 mei werd het werk voorgelezen door Sanne Deurloo. Vormgeving: Louis Radstaak © <i>De Omsmeders</i> 2009</p>
--